

Het Boek Daniël - Nummer Zesentachtig

De profetische onthulling: inzicht in de toename van kennis en de boodschap van de middernachtsroep

Jeff Pippenger
2024-02-19

Wij behandelen de parallel tussen de bewegingen van de eerste en de derde engel, om beter te begrijpen wat de vermeerdering van kennis symbolisch voorstelt wanneer zij in de tijd van het einde wordt ontzegd. Wij trachten aan te tonen dat zij een toename van waarheid voorstelt die uiteindelijk haar hoogtepunt bereikt in de late regen, welke de boodschap van de Middernachtsroep is. Als symbool is de „vermeerdering van kennis” ontleend aan het boek Daniël, en daar wordt zij aangeduid als de profetische kennis die twee klassen van aanbidders beproeft en voortbrengt.

En hij zeide: Ga heen, Daniël; want deze woorden blijven verborgen en verzegeld tot de tijd van het einde. Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en beproefd worden; maar de goddelozen zullen goddeloos handelen; en geen van de goddelozen zal het verstaan; maar de wijzen zullen het verstaan. Daniël 12:9, 10.

In 1989 werd een „toename van kennis” ontzegd die uiteindelijk twee klassen van aanbidders zal aantonen. Deze twee klassen worden geïllustreerd in de context van de wijze waarop zij zich verhouden tot de boodschap van de late regen. De goddelozen herkennen of ontvangen de late regen niet, en de wijzen wel. Daarom zien de goddelozen niet wanneer de late regen begint te vallen, en zij begon te vallen toen de volken toernig werden op 11 september 2001. Wij hebben ons gericht tot het leiderschap van het Laodiceïsche adventisme zoals voorgesteld in Ezechiël hoofdstukken acht en negen, en ook in Jesaja hoofdstuk achtentwintig. In Jesaja hebben de „spotters” de „leugen” tot hun „toevlucht” gemaakt en zich „onder de valsheid” verborgen.

Daarom hoort het woord des Heren, gij spotters, die heerst over dit volk dat te Jeruzalem is. Omdat gij gezegd hebt: Wij hebben een verbond met de dood gesloten, en met het graf zijn wij tot een overeenkomst gekomen; wanneer de overstromende gesel zal doortrekken, zal hij ons niet bereiken; want wij hebben de leugen tot onze toevlucht gemaakt, en onder valsheid hebben wij ons verborgen. Jesaja 28:14, 15.

De oude mannen van Jeruzalem in de laatste dagen doorstaan de beproeving van „de rust en de verkwikking”, die wordt voorgesteld door de methode van „regel op regel”, niet; een methode die de wijzen in staat stelt de spade regen van de laatste dagen te herkennen door middel van de historische illustratie van de spade regen in de Milleritische geschiedenis. Het profetische kenmerk van „de spotters”, dat Jesaja in de passage benadrukt, is de leugen en de valsheid waaronder zij zich verborgen en die zij tot hun toevlucht maakten. Daarom hebben de oude mannen van Jeruzalem, in verband met de beproeving van de boodschap van de spade regen (de rust en de verkwikking waarnaar zij niet wilden horen), een leugen aangenomen.

De boodschap van de late regen komt met een debat, zoals voorgesteld in Habakuk hoofdstuk twee, wanneer de wachter daar God vraagt wat hij moet antwoorden in het „debat” van zijn geschiedenis, want het woord „bestraft” in vers één van hoofdstuk twee betekent „mee geredetwist”.

Ik zal op mijn wachtpost staan en mij op de toren opstellen, en ik zal uitzien om te zien wat Hij tot mij spreken zal, en wat ik antwoorden zal wanneer ik terechtgewezen word. Habakuk 2:1.

De wijzen brengen tijdens het debat over de late regen de waarheden naar voren die worden voorgesteld als Millers juwelen, welke tevens de fundamentele waarheden zijn die door de Millerieten werden onderkend, vastgesteld en uiteengezet. Die waarheden worden voorgesteld als Christus, de Rots der eeuwen.

“Laten zij die als Gods wachters op de muren van Sion staan, mannen zijn die de gevaren vóór het volk kunnen zien,—mannen die onderscheid kunnen maken tussen waarheid en dwaling, gerechtigheid en ongerechtigheid.

„De waarschuwing is gekomen: Er mag niets worden toegelaten dat het fundament van het geloof zal verstoren waarop wij hebben gebouwd sinds de boodschap kwam in 1842, 1843 en 1844. Ik stond in deze boodschap, en sindsdien heb ik vóór de wereld gestaan, trouw aan het licht dat God ons heeft gegeven. Het is niet ons voornemen onze voeten af te trekken van het platform waarop zij werden geplaatst, terwijl wij dag aan dag de Heere zochten met ernstig gebed, zoekende naar licht. Denkt u dat ik het licht zou kunnen prijsgeven dat God mij heeft gegeven? Het moet zijn als de Rots der eeuwen. Het heeft mij geleid sinds het mij werd gegeven.” Review and Herald, 14 april 1903.

De mannen van oudsher brengen een valse boodschap van de late regen, die door Jesaja wordt voorgesteld als een „leugen” en een valsheid. In Ezechiël hoofdstuk acht staat de geschiedenis die aanduidt wanneer de mannen van oudsher van Jeruzalem zich voor de zon neerbuigen, en zij worden gecontrasteerd met hen die in het volgende hoofdstuk het zegel van God ontvangen. De derde gruwel (generatie) vertegenwoordigt een valse boodschap van de late regen, zoals voorgesteld door het „wenen om Tammuz”. In de derde generatie van het adventisme, die in 1919 begon, werd een „leugen” ingevoerd in samenhang met het valse evangelie dat door W. W. Prescott op de Bijbelconferentie van 1919 openlijk werd gepresenteerd. Die „leugen” is een specifiek onderwerp van de derde generatie, en de „leugen” is het valse fundament van de valse boodschap van de late regen, voorgesteld door het „wenen om Tammuz”.

Het is belangrijk tijd te besteden aan het nauwkeurig aanwijzen van de „leugen” in de profetie, want de „leugen” is de voornaamste reden waarom het Laodiceïsche adventisme de toeneming van kennis in 1989 niet kan zien. De „leugen” is dat „het dagelijks” in het boek Daniël de heiligdomsdienst van Christus vertegenwoordigt. Het profetisch toepassen van „het dagelijks” als de heiligdomsdienst van Christus is een valse en onjuiste profetische toepassing, maar de „leugen” bestaat niet slechts in het aanwijzen van de valse identificatie van „het dagelijks” als profetisch symbool; zij vertegenwoordigt ook een „leugen” die beweert dat zuster White met die valse toepassing instemde, en die vervolgens die onwaarheid gebruikt om de onjuiste toepassing als

vaststaande waarheid te vestigen.

Het juiste begrip van de laatste zes verzen van Daniël elf is voorafgeschaduwd door de verzen dertig tot zesendertig, en wanneer Zuster White de volledige vervulling van Daniël hoofdstuk elf aanduidt, verklaart zij dat „taferelen gelijk aan die welke beschreven zijn” in de verzen dertig tot zesendertig „zullen worden herhaald.”

Het hanteren van de valse definitie van „het gedurige” brengt een valse historische structuur voort. De geschiedenis die in Daniël hoofdstuk elf, verzen dertig tot en met zesendertig, wordt weergegeven, omvat het wegnemen van „het gedurige”. „Het gedurige” is óf de toepassing van de Millerieten, óf de toepassing van Prescott en Daniëls. Afhankelijk van welke toepassing wordt gekozen, zullen twee verschillende historische structuren voortgebracht worden.

En krijgsmachten zullen van zijnentwege optreden, en zij zullen het heiligdom, de vesting, ontheiligen, en zij zullen het dagelijks offer wegnemen, en zij zullen de gruwel opstellen die verwoesting brengt. Daniël 11:31.

Volgens de inspiratie zal de profetische geschiedenis die in dit vers wordt weergegeven, en die vers dertig en de verzen tweeëndertig tot en met zesendertig omvat, herhaald worden in de verzen veertig tot en met vijfenviertig van Daniël elf.

“De profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël heeft haar volledige vervulling bijna bereikt. Een groot deel van de geschiedenis die heeft plaatsgevonden ter vervulling van deze profetie zal worden herhaald. In het dertigste vers wordt gesproken van een macht die ‘bedroefd zal worden, [Daniël 11:30–36 geciteerd.]”

„Taferelen die gelijk op die welke in deze woorden worden beschreven, zullen plaatsvinden.” Manuscript Releases, nummer 13, 394.

Het vers waarin wij „het gedurige” aantreffen, is vers eenendertig.

En uit hem zullen strijdkrachten opstaan, en zij zullen het heiligdom, de veste, ontheiligen, en het dagelijks offer wegnemen, en zij zullen de verwoestende gruwel oprichten. Daniël 11:31.

De „armen” in het vers staan op „zijn zijde” op. De „armen” zijn een macht, evenals degene voor wie zij „opstaan”. Het zijn de „armen” in het vers die „aan zijn zijde staan”, en de „armen” die „het heiligdom der sterkte verontreinigen”, en de „armen” „nemen het dagelijks weg”, en het zijn ook de „armen” die „de gruwel die verwoesting veroorzaakt” oprichten. In Openbaring hoofdstuk dertien verschaft de draak, die het heidense Rome is, drie dingen aan het pausdom.

En het beest dat ik zag, was gelijk een luipaard, en zijn poten waren als de poten van een beer, en zijn muil als de muil van een leeuw; en de draak gaf hem zijn kracht, en zijn troon, en grote macht. Openbaring 13:2.

Het luipaardachtige beest wordt door Zuster White geïdentificeerd als het pausdom, en in hoofdstuk twaalf stelt Zuster White vast dat de draak zowel Satan als het heidense Rome is.

„Dus hoewel de draak in de eerste plaats Satan voorstelt, is hij in secundaire zin een symbool van het heidense Rome.” The Great Controversy, 439.

In vers twee van Openbaring hoofdstuk dertien gaf het heidense Rome zijn militaire macht, zijn „wapenen”, aan het pausdom, te beginnen met Clovis, koning der Franken (Frankrijk), in het jaar 496. Het heidense Rome gaf het pauselijke Rome zijn zetel van gezag in het jaar 330, toen keizer Constantijn de stad Rome verliet en de hoofdstad van het keizerlijke Rome naar de stad Constantinopel verplaatste. Het heidense Rome gaf de burgerlijke macht aan het pausdom in het jaar 533, toen Justinianus een decreet uitvaardigde waarin het pausdom werd aangeduid als het hoofd van alle kerken en de tuchtmeester der ketteren.

In vers eenendertig zijn de „armen” die opstaan de strijdkrachten van het heidense Rome, die ten behoeve van het pausdom opstonden, te beginnen met Clovis in het jaar 496. Vanwege deze daad duidt het pausdom Frankrijk aan als de „eerstgeborene van de Katholieke Kerk”, en soms als „de oudste dochter van de Katholieke Kerk”. In vers eenendertig, nadat Constantijn in het jaar 321 een zondagswet had uitgevaardigd en vervolgens in het jaar 330 de hoofdstad had verplaatst van de stad Rome naar de stad Constantinopel, begon het voorheen onoverwinnelijke rijk uiteen te vallen, toen de eerste vier Bazuinmachten van Openbaring hoofdstuk acht een voortdurende oorlogvoering tegen het Romeinse rijk begonnen. De aanvallen die door de Barbaren en Genseric werden uitgevoerd, waren gericht tegen de stad Rome, die vóór het jaar 330 het „heilighdom van kracht” voor het Romeinse rijk was geweest. Vanaf het jaar 330 en daarna zou de binnenvallende barbaarse oorlogvoering „het heilighdom van kracht verontreinigen”, totdat de „armen” van het heidense Rome ten behoeve van het pausdom zouden opstaan, te beginnen in het jaar 496.

Het heidense Rome verschaftte de pauselijke macht niet alleen drie zaken, door haar de militaire macht, het burgerlijk gezag en de zetel van de stad Rome te geven, maar het verwijderde ook drie horens ten behoeve van het pauselijke Rome.

Ik lette op de horens, en zie, daartussen kwam een andere kleine horens op, waarvoor drie van de eerste horens met wortel en al werden uitgerukt; en zie, in deze horens waren ogen als mensenogen, en een mond die grote dingen sprak. Daniël 7:8.

De drie horens die in Daniël hoofdstuk zeven “uitgerukt” zouden worden, vertegenwoordigden drie voornaamste machten die zich verzetten tegen de opkomst van het pausdom tot macht. De laatste van die drie horens werd verwijderd toen de Goten in het jaar 538 uit de stad Rome werden verdreven. Zij werden uit de stad verdreven door de “armen” van het heidense Rome, want die “armen” zouden het pausdom (de gruwel der verwoesting) in het jaar 538 op de troon van de toenmalig bekende wereld plaatsen.

Vers eenendertig van Daniël elf noemt vier dingen die de „armen” (het heidense Rome) zouden doen. Zij zouden voor het pausdom „opstaan”, zoals zij deden in het jaar 496. Zij zouden het „heilighdom der sterkte” ontheiligen, zoals uitgebeeld door de militaire strijd die gedurende ongeveer twee eeuwen rondom de stad Rome werd gevoerd. Zij zouden in het jaar 538 het pausdom op de troon der aarde „plaatsen”, en zij zouden ook „het dagelijkse” wegnemen.

Het Hebreeuwse woord dat in het vers met „wegnemen” is vertaald (sur), betekent „verwijderen”. Tegen het jaar 508 was de weerstand van het heidendom die in het Romeinse Rijk bestond en die had gewerkt om de opkomst van het pausdom tot macht te verhinderen, volledig onderworpen of uitgeschakeld.

„Het gedurige” te identificeren als Christus’ heiligdomsdienst is een valse toepassing, maar het werkelijke werk dat in de Laodiceïsche adventgeschiedenis werd verricht, dat de valse toepassing als de waarheid identificeerde, was gebaseerd op een specifieke „leugen” die in de derde generatie van het adventisme tot stand werd gebracht. Zuster Whites aanwijzing dat de geschiedenis van de verzen dertig tot zesendertig in de uiteindelijke vervulling van Daniël elf herhaald zal worden, maakte het onmogelijk voor „de spotters” die over Jeruzalem heersen om een uitleg aan vers eenendertig te geven zonder tegelijkertijd de Geest der Profetie te verwerpen.

De „spotters” leren dat het pausdom het ware begrip van Christus’ bediening in het heiligdom heeft weggenomen door de invoering van de pauselijke mis, die een vervalsing is van Christus’ werk in het hemelse heiligdom. Indien dit de werkelijke betekenis van „het dagelijks” zou zijn, dan zouden de „strijdkrachten” die in vers eenendertig opstonden het pausdom zijn, want de grammaticale structuur van het vers vereist dat de „strijdkrachten” de macht zijn die „het dagelijks” wegneemt.

Om hun schotel vol fabels staande te houden, betogen zij dat het pausdom (wapenen) het hemelse heiligdom van Christus verontreinigde. Het Hebreeuwse woord dat is vertaald als „heiligdom (miqdash) der sterkte” duidt óf op een heidens heiligdom óf op Gods heiligdom. Indien Daniël had willen overbrengen dat Gods heiligdom door het pausdom verontreinigd zou worden, zou hij het Hebreeuwse woord „qodesh” hebben gebruikt, dat uitsluitend Gods heiligdom kan aanduiden. Waar staat dan in de Bijbel of in de Geest der Profetie opgetekend dat het hemelse heiligdom ooit door het pausdom verontreinigd is geweest of ooit verontreinigd zal worden?

Zeker, de zonden van christenen staan opgetekend in de boeken van het hemelse heiligdom, maar die voorstelling betekent niet dat Gods heiligdom verontreinigd werd. De reiniging van het heiligdom stelde de reiniging voor van de gedenkböeken die zich in het heiligdom bevinden. Bovendien is de pauselijke macht nooit christelijk geweest, en is zij derhalve nooit opgenomen in de boeken van het onderzoekend oordeel. Het enige oordeel dat voor het pausdom wordt aangeduid, is het uitvoerend oordeel van Gods toorn.

De „armen” zouden ook „de gruwel die verwoesting brengt, opstellen”; welke macht zou dat zijn? Welke macht heeft het pausdom opgesteld? En voor welke macht trad het pausdom op, helemaal aan het begin van vers eenendertig?

De ongeleerden in het Laodiceïsche adventisme, die hun eeuwig leven in handen hebben gelegd van mannen van wie is vastgesteld dat zij het verzegelde boek niet kunnen lezen, mogen er behagen in scheppen hun jeukende oren te laten strelen met dat soort verdorven bijbelse toepassing, maar het is nog absurder te trachten de geschiedenis die zij moeten aanwijzen om hun dwaling staande te houden, in overeenstemming te brengen met de laatste zes verzen van Daniël elf.

In de geschiedenis die leidde tot de ineenstorting van de Sovjet-Unie, waarvan kan worden aangetoond dat zij in vers veertig van Daniël elf wordt voorgesteld als de Koning van het Zuiden, kwam de militaire macht van de Verenigde Staten op voor het pausdom, toen Ronald Reagan een geheime alliantie vormde met de antichrist van de Bijbelse profetie. Daardoor werd te kennen gegeven dat ieder protestants verzet tegen de opkomst van het pausdom in de Verenigde Staten was bedwongen, zoals getypeerd door de verwijdering van het verzet van het heidendom in het jaar 508. De Koning van het Noorden (het pausdom) in de passage veegde eerst de Sovjet-Unie weg in 1989, en deed dit in samenwerking met „wagens” en „ruiters”, die de militaire macht van de Verenigde Staten vertegenwoordigen, en ook met de economische macht van de Verenigde Staten zoals voorgesteld door de „schepen”.

De Verenigde Staten waren de „armen” die voor het pausdom opstonden. Het protestantisme werd weggenomen, evenals de tegenstand van het heidendom tegen het jaar 508 was onderworpen. In vers eenenveertig zullen de Verenigde Staten door het pausdom worden overwonnen, en de Grondwet van de Verenigde Staten, die het „heilighdom der sterkte” van de Verenigde Staten is, zal worden omvergeworpen wanneer de Verenigde Staten de Koning van het Noorden (het pausdom) op de troon der aarde plaatsen, zoals het heidense Rome deed in 538. Indien u de artikelen op deze website leest, kunt u het tijdschrift The Time of the End downloaden en een uitvoeriger uiteenzetting van de laatste zes verzen van Daniël elf lezen; maar wij wijzen er thans slechts op dat de identificatie van „het dagelijkse” als Christus’ heiligdomsdienst een onjuiste toepassing van het symbool is. Wij doen dit om aan te tonen dat deze onjuiste toepassing over het laodicese adventisme is gebracht door een opzettelijke leugen.

In het volgende artikel zullen wij de profetische leugen verder behandelen.

„Wij hebben geen tijd te verliezen. Bange tijden liggen voor ons. De wereld is in beroering door de geest van oorlog. Weldra zullen de tonelen van benauwdheid waarover in de profetieën is gesproken, plaatsvinden. De profetie in het elfde hoofdstuk van Daniël heeft haar volledige vervulling bijna bereikt. Veel van de geschiedenis die zich in vervulling van deze profetie heeft voltrokken, zal zich herhalen.

„In het dertigste vers wordt gesproken van een macht die ‘bedroefd zal worden, en terugkeren, en verontwaardigd zal zijn tegen het heilige verbond; zo zal hij doen; ja, hij zal terugkeren, en verstandhouding hebben met hen die het heilige verbond verlaten. En strijdkrachten zullen aan zijn zijde staan, en zij zullen het heiligdom, de vesting, ontheiligen, en zij zullen het dagelijkse offer wegnemen, en zij zullen de verwoestende gruwel oprichten. En hen die goddeloos handelen tegen het verbond zal hij door vleierijen verleiden; maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden verrichten. En zij die verstand hebben onder het volk, zullen velen onderrichten; toch zullen zij vallen door het zwaard, en door vlam, door gevangenschap, en door roof, vele dagen. En wanneer zij zullen vallen, zullen zij geholpen worden met een geringe hulp; maar velen zullen zich door vleierijen bij hen aansluiten. En sommigen van hen die verstand hebben, zullen vallen, om hen te beproeven, en te louteren, en wit te maken, tot de tijd van het einde; want het is nog voor een vastgestelde tijd. En de koning zal doen naar zijn wil; en hij zal zichzelf verheffen, en zichzelf grootmaken boven elke god, en wonderlijke dingen spreken tegen de God der goden, en voorspoedig zijn totdat de verontwaardiging

voleindigd is; want wat besloten is, zal gedaan worden.’ Daniël 11:30–36.

„Taferelen gelijk aan die welke in deze woorden worden beschreven, zullen plaatsvinden. Wij zien bewijzen dat Satan zich snel meester maakt van de gedachten van mensen die de vreze Gods niet voor ogen hebben. Laat allen de profetieën van dit boek lezen en verstaan, want wij treden thans de tijd van benauwdheid binnen waarvan gesproken is:

“En in die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, die staat voor de kinderen van uw volk; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest, tot op diezelfde tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die in het boek geschreven gevonden wordt. En velen van hen die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, en sommigen tot schande en eeuwige verachting. En de verstandigen zullen blinken als de glans van het uitspansel; en zij die velen tot gerechtigheid brengen, als de sterren, voor eeuwig en altoos. Maar gij, o Daniël, sluit de woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde: velen zullen heen en weer lopen, en de kennis zal toenemen.’ Daniël 12:1–4.” Manuscript Releases, nummer 13, 394.